vulga. ⁊ pupil. ſub. qui plures. l. j. in fi.

Diuiſio R Eligioſus. ¶ Sunt due ptes. ſcda. ibi: Sane. Prima ponit dictū cuiꝰ rōnē reddit. ibi: Cū vel/ le. Scda. ibi: Uno themate diffinit caſum trimēbrē. ⁊ rōnē reddit. ibi: Ne voluntatē. ⁊ caſū excipit. ibi: Niſi.
Jo. an. Emana/
uit ad declarati/
onem decre. ſ. e.
tua. ⁊ eorū q̄ ple
ne no. Guil. in
Spe. de inſtru.
edi. §. nūc vero.
Ad (alˀs ē. ✻. ſub. §.
cōpēdioſe. Joh.
an.) ver. ſepe eti/
am queritꝛ.
De qbꝰ re/ a ¶ Religio/
ligioſis in/ ſus. intelligā in/
telligatꝛ diſtincte ſiue ſit
monachus vl're
gularis canoni/
cus mēdicās vl'
Ad. nō. (ſaluo ꝙ de
fratribꝰ minori/
bꝰ dꝛ in Cle. de
ver. ſig. exiui. §.
ꝓinde. ⁊ §. veꝝ)
⁊ de clauſtralibꝫ
intelligo in qbꝰ
ſequēs rō locuꝫ
An mulier habet. Sꝫ qd ď
poſſit eē ex minore. xxv. an.
ecutrix vel vel de muliere:
puer nūqd poſſūt de/
putari executo/
res et qꝛ maioꝛ
xvij. ānis pōt ꝓ/
curare negocia. ſ. e. li. de ꝓcu. q̄ generaliter in fi. videtꝛ ꝙ poſſit eſſe executoꝛ. Cōtra: qꝛ nō habet ꝑſonā ſtādi ī iudicio. C. de ꝓcu. exigēdi. ad h. ſ. de eta. ⁊ quali. c. in/ decorū. C. de l[illegible]. tu. l. vi. Jdē de femina. ff. de ꝓcu. l. ne ꝙ femina. C. e. l. alienā. ff. de reg. iu. l. ij. iij. q. vij. §. tria. Quicq̄d ſit de iure ꝯſuetudo optima interpꝛes legū hꝫ
Ad. ꝙ tales exequi poſſint. ad h facit hec decre. Jo. an. (et ff. de arbi. dilecti. ⁊ de his in Spe. ꝑalle. §. circa fi. qd ď minore. ⁊. ✻. ſe. Jo. an.) b ¶ Aliq̄. clerico vel laico.
c ¶ Nō habeat. ſ. de elec. quorūdā. ⁊. e. ſi religioſus.
Ad. xij. q. j. nō dicatꝛ. ꝯ. ti. ꝓxi. c. vi. (alle. Archi. ij. q. vij. nul lus. ij. et. xxiij. q. iij. c. j. Jo. an.) d ¶ Officiū. hodie rōnē huiꝰ officij ordinariꝰ loci exigit a religioſis etiam exemptꝛ ⁊ ſi circa id deliquerint illos punit: vt in Cle. eo. ti. religioſus. e ¶ Obtēta. ꝗ tūc pōt: miſericordie em̄ eſt tale officiū. lxxxvj. di. nō ſatis. ſꝫ videbatꝛ ꝯ ꝑ. c. xvj. q. j. monachi. ď poſtulā. c. j. vbi dꝛ duo req̄ri. ſcꝫ ꝙ expoſcat vtilitas mōaſterij: ⁊ ꝙ abbas iperet: ꝑ iſta ꝑ te faciebat decre. tua. ſ. e. ti. ⁊ extrauagās Jo. frangia. ꝯ q̄ fuit tracta ꝓxi. decre. vbi qdā frater ꝑdicatoꝛ fuit executoꝛ: h expeditū eſt. f ¶ Sane. h tractabat idē
Ad. Guil. in e. §. ✻. ſed ſi alter. cū ver. ſe. (⁊. ✻. qd ſi ſint plu res. Jo. an.) g ¶ Simpliciter. ſine clauſula: vt ipſi vel eorū alter vel ꝙ ſi nō oēs alˀs nō eſſet queſtio.
h ¶ Mortuo. Nota ex lr̄a ꝙ mortuo executore eiꝰ
Ad. officiū nō trāſit in heredē (⁊ de h in ꝑall. §. circa fi. ✻. inſup) videtꝛ em̄ induſtria et amicitia eiꝰ electa: ad h ſ. de offi. dele. c. vi. ff. ꝓ ſocio. l. actiōe. §. morte. ff. man/ da. l. mādatū in fi. (⁊. ff. de tute. l. antepe. in fi. vbi idem no.) qdā dicebāt tale officiū trāſire in heredē executo/

nis exercebit ne impediatꝛ te
ſtatoris voluntas niſi aliud
ꝑ teſtatorem diſponetꝛ. h. d.
ẜm Zen. ca. II

a R Eligioſus executoꝛ ab
b aliquo ī ſua volūtate vltima
deputatus nō pōt: cum velle
c vel nolle non habeat hmōi
d officiū ſuſcipe vel exequi: ni/
ſi a ſupiore ſuo petita ſup h
e f licentia ⁊ obtenta. ¶ Sane
g pluribꝰ a teſtatore ſimplicitꝛ
executoribꝰ deputatis. Uno
h i eorū mortuo vel in remotis
agente: aut id exeq̄ forte no/
lente. Ne voluntatē teſtato/
ris impediri vel nimium dif/
k ferri cōtingat: poterit alius.
l Niſi teſtatoꝛ aliud expreſſe/
rit officiū executionis iniun
m cte libere adimplere. De ſe/
pulturis. Bonifacius. viij.
Hic ꝓhibetꝛ pactū de ſepul/
tura eligēda nō obſtāte pa/
cto de ſepultura eligēda vel
electa nō mutāda ſepeliēdus
eſt q̄s vbi alˀs erat de iure ſe
peliēdus: ⁊ alˀs ſepultꝰ cū oī
bus ſepulture obediētibꝰ re
ſtituēdus ē: alˀs pena incur
rit h ꝯtēta. h. d. ẜm zen. ca. I

A Nimaꝝ periculis
⁊ ſcādalis que fre
quēter ex his ꝓ/
ueniunt: obuiare
n volentes vniuerſis religio/
ſis ⁊ ſecularibus clericis cu/
iuſcunq̄ ſtatus vel conditio
nis exiſtant: in virtute ſan/
cte obedientie ac ſub intermi
o natione maledictionis eter/
ne diſtrictiſſime prohibemꝰ:
ne aliquos ad vouenduz iu/
randum vel fide interpoſita
p ſeu alias promittendum in/
ducāt vt apud eorū eccleſias

ris ꝑ. l. ff. de alie. ⁊ ci. leg. l. cū vnꝰ. ⁊. l. a filio in ꝑn. ⁊. l. alimēta in ꝑn. (vt ꝙ ibi no. ſcꝫ ꝙ nō tranſeat officiū ſꝫ ibi trāſeat onus nō ꝑſonale. Jo. an.) Alij diſtinguebāt an res eſſet integra vel nō: ſicut. ſ. de elec. in cauſis. C. mādā. l. mādatū. Qd aūt dixi nō trāſire in heredē: ve/
rū eſt niſi teſta/
toꝛ expſſerit: ſi/
cut ⁊ de cōpro/
miſſo dicimꝰ. ſ.
de arbi. c. vi. qd
aūt tūc fiet: dixi
in glo. vt quia.
i ¶ In remo/
tis. ſi ꝗ nō mul/
tū diſtat vocabi
tur: ⁊ ſi in termi
no aſſignato nō
venerit procedet
ſociꝰ ſine illo. ſi
aūt remotus eſt
(qd terminetꝛ ar Ad.
bitrio boni viri
ẜm Archi. ⁊ fa.
ꝙ no. ſ. eo. li. de
tēp. or. cū nullus
§. pe. in glo. ij.)
nec vocabitꝛ: ſic
⁊ in electiōibꝰ: ď
elec. qꝛ ꝓpē. et. c.
cū iter vniuerſaſ
⁊. c. ꝙ ſicut. Jo.
k ¶ Cōtingat.
ſi. ſ. ne ſe. vacā.
c. vno. ad fi. de
of. dele. ſi is cui.
l ¶ Expſſerit.
vt qꝛ vetuit: ne
alter ſine altero ꝓcederet (būfa. ff. de exerci. l. j. §. ſi plu/ Ad.
res.) Aliud eſt ꝗ tacere: aliud expſſe vetare. ad hoc de bap. maiores. ꝯ. de reg. iur. is q̄ tacet. (Jo. mo. alle. C. ď nego. geſ. l. fi.) Quid ꝗ tūc fiet ex q̄ alter nō vult exeq̄ vel mortuꝰ eſt. Si teſtatoꝛ ſibi ꝓuidet illud ſeruabitꝛ: alioqn ep̄s exequatꝛ. ſ. e. ſi heredes. ⁊. c. tua. qd ſi abbas ſancti ꝓculi datꝰ ē executoꝛ ⁊ mortuꝰ ē: nūqd h officiū trāſibit ad ſucceſſorē: videtꝛ diſtinguēdū an fuerit ꝓ/ priū nomē expſſum nec ne. ſ. de offi. delega. qm̄. qd ia/ tis poſſet dici in extraneo: ſed in ꝓpinquo videtꝛ ꝙ lꝫ nomē nō fuerit expſſum: tm̄ affectione ꝑſone h factū fu erit: vñ ñ trāſeat ad ſucceſſorē: ad h. xij. q. iij. pōtifices. Ad.
ď teſta. req̄ſiſti. (de h plenꝰ in ꝑdic. §. circa fi. ✻. qd erit Jo. an.) m ¶ Adimplere. ē ſi. ſ. e. li. ď ꝓcu. ſi duo. §. ſane. ⁊. ff. de admi. tut. decreto. §. vlti. ⁊ eſt in his ſpāle fauore teſtantiū cauſarū ⁊ pupillorū.
A Nimarū. ¶ Prima ps ponit inhibitionē. ⁊ Diuiſ
decretū. ibi: Nos em̄. Scda punit eligētem. ibi: Statuētes. Tertia punit inducētem. ibi: Si ✻o. ⁊ penā aggrauat in nō parētem. ibi: Quā niſi. Jo. an. Emanauit: ad ſupletionē decre. ſ. de pac. ple/ riqꝫ. ⁊ ꝓpter ea q̄ ibi in fi. no. Hoſt. dicēs ꝙ ⁊ quātoꝝ aias ꝯſtitutio hec aſtringit. Nā q̄ſi oēs ſibi talia attra hūt ⁊ tales alliciūt: vt infirmati q̄ cōtingit medicos q̄ Ad.
ſanare debuerāt infirmari (⁊ ꝙ no. in Spe. e. ti. ver. et no.) n ¶ Uolentes. ad hoc. ſ. de offi. lega. officij.
o ¶ Eterne. hodie trāſgreſſores excōicati ſūt ipo iu/ re: nec abſoluātꝛ ab aliq̄ ꝗ a papa: niſi in mortis articu lo ꝑ Cle. de penis cupientes in fi. q̄ reſeruat etiā penas infra poſitas. p ¶ Promittēdū. nō em̄ facit deꝰ diꝉ

Addicio ferentiā inter iſta.xxij.q.v.iuramētī.(vl. ꝙ ſcripſi ꝺ iu relur.ꝺebitas.ſup.ꝟ.cogēdi.ꝛ ꝙ no.e.ti.c.vl.in vl.glo. Jo.an.) a ❡ Sepulturā.cū em̄ h̄ ſit ſpūale:pactio Ad. inuenire nō ꝺebet (cū ſepeliēdo. Inter ꝺuas em̄ eccle ſias bn̄ valeret pactū qꝺ ꝺic vt.ꝫ.ep.li.ꝺ pac.c.j. Jo. an.)j.q.ij.ꝗplo ꝺ pac. pactiōes.

eo.ex parte.(ꝛ.c.fraternitati.ꝛ.c.cū libꝛū.Jo.an.) g ❡ Decēdiū.iſtud ꝺecēdiū in reſtitutione coꝛpoꝛis currit:ex quo petitū fuerit.ſed in reſtitutione rerū cre do ꝙ ſtatim(cōputato ꝺie ꝑceptionis ſm̄ Arch.ꝛ in telligo ꝺe momento ad momentū. Ipſe aūt remittit.ꝫ. Ad.

a ſepulturam eligant: vel iam electā vlterius nō immutēt. ❡ Nos em̄ ſi ſec⁹ actū fuerit electionē talē ꝺecernim⁹ nullius penitus exiſtere firmitatis. ❡ Statuentes vt hi qui ſic elegerint nec apud ſic electas eccleſias vllaten⁹ ſepeliri:nec alibi:nec contra votū iuramentū aut ꝓmiſſū huiuſmodi a ſe factum mate b riā habeant veniēdi:poſſint c eligere ſepulturam: ſed contradictione quacūqꝫ ceſſante ſepeliant̄ omnino apud illas d eccleſias:apud quas ſepeliēdi ꝺe iure fuiſſent: ſi alias ſepultura nō electa foꝛſitan ꝺe ceſſiſſent. ❡ Si vero idem e religioſi vel clerici ꝑdictos in ſuis eccleſijs vl̄ cimiterijs pꝛeſumpſerint ſepeliri ad re f ſtitutionem tam ſepultoꝛum coꝛpoꝛum ſi petantur ꝗꝫ etiā omniū que occaſione ſepulture illoꝛū peruenerint quomodolibet ad eoſdem infra g ꝺecendium integraliter faciendam ipſos obligatos eſſe cēſemus. Quā niſi fecerint eccleſie ipſe apud quas ſepulti fuerint necnon ꝛ cimiteria earūdem:ex tunc eoipo ſint: i et tamdiu maneant eccleſiaſtico ſuppoſita īterdicto:ꝺonec ab eis facta fuerit reſtitutio plenario omnium pꝛedictoꝛum. ❡ Idem.

Eccleſie ꝺimiſſe non ꝺebetur canonica poꝛtio ſed parochiali. ꝛ pluribus ſi ſunt plures. Et in loco etiā minus religioſo pōt noua eligi ſepultura. h. ꝺ. ſm̄ Zen. ca. II

Cum qs cui⁹ maioꝛes ſūt ſoliti ab antiq̄ in aliq̄ ec k cleſia ſepeliri:ea ꝺimiſſa eli l git alibi ſepulturā:canonica poꝛtio ꝺimiſſa nō ꝺebetur ec m cleſie.ſꝫ illi ꝺūtaxat in q̄ ille officia conſueuit audire ꝺiuina et eccl'iaſtica recipe ſacramēta. ❡ Cū ab eo qui ꝺuo n habet ꝺomicilia ſe collocās

Sumit aūt ſepultura multis modis.qꝺ ꝺicvt no.xiij.q.ij.§.itē querit.ꝛ.ꝫ.eo.c.pe. b ❡ Veniendi.lꝫ nō teneat pꝛincipale.tenet acceſſoꝛiū q̄ ad q̄d ꝛ ē ſpāle: ad idē ꝺ iureiu. ꝺebitoꝛes. vbi ꝺ hoc.ꝛ eo.ti.cum ꝯtingat. Jo.an. c ❡ Eligere. punit̄ q̄ in quo deliquit: ꝺe tem po.oꝛdi.lr̄as.ꝺe his q̄ fiūt a ma. par.ca.queſiuit. d ❡ Apud q̄s. ſcꝫ vbi ſunt maioꝛū ſuoꝛū ſepulchꝛa.xiij.q.ij. ebꝛon. cum.c. ſequē.ꝛ.ꝫ.e.c.j. in Ad. pꝛin.(et ibi ꝺixi q̄d iuris ſi ꝺe ſepulchꝛo maioꝛū nō apparet ꝺe q̄ hic Archi. Jo. an.) qꝺ ꝺe inteſtato ꝺebet intelligi. Quid ſi eccleſia iſta ꝺe qua ꝓmiſerat ſit illa in qua ab inteſtato ſepeliri ꝺebebat.ꝺeclarari ꝺebuiſſet:q2 ſi ꝺicam⁹ ꝙ ibi nō ꝺebeat ſepeliri.vbi ergo ſepelietur:ꝛ lr̄a ꝺicit nō apꝺ illas ꝛc̄.vnde poſſet ꝺici:ꝙ ibi ſepeliet̄ nō obligatione ꝓmiſſionis:ſed poteſtate iuris:ſicut cū ex ꝺuabus ſeruitutibus remittit̄ altera:altera remanet:ad h̄ ꝺe vſu pal.ex tuarū.ff.ꝺe ſerui.vꝛ.ꝑdi.ſi ꝺomus tua. In cōtrariū videt̄ qꝺ .ꝫ.ꝺixi:nec apud electas eccl'ias vllaten⁹ ſepeliri.ꝑterea ſm̄ hoc ſemꝑ illi apud q̄s eſt ſepulchꝛū maioꝛū etiā ex electione vel ꝓmiſſione:q̄ pꝛiuati erunt poteſtate eligendi habebūt obtentuꝫ:qꝺ eſſe nō ꝺebet. xxiij.q.v.hec imago.ꝫ.ꝺe ꝓcu.tue.ꝭ.ꝺe regu.iur. cum quid. e ❡ Pꝛedictos.quos ſic induxerūt:nō ergo ꝓhibet ꝺecre.q̄n poſſint eligere:ſed ꝓhibet inductiōes ꝛ Ad. ꝓmiſſiones. (ꝛ ſit rō ſm̄ Jo.mo.quare non poſſum voto firmare id ꝙ licet facere:q2 electio ſepulture eſt ꝑs vltime voluntatis cuius libertas tolli non ꝺebet.C.ꝺe ſa.ſan.eccle.l.j.arg. ꝺe ſpō.gemma.cū cōcoꝛ. Item cū ꝓpulſum ſit a iure non eligenti illa iuris ꝓpulſio impediri non ꝺebet.niſi mera liberalitate teſtantis.ꝛ adde ꝙ no.ſup.v.glo. Addebat ipſe Jo.ꝙ electio ſepulture eſt ius ſpeciale inductū cōtra ius cōmune:vt.ꝫ. ver. ꝓxi. ꝛ tale ius ſolus pꝛinceps qui.ꝫ.ius eſt poteſt inducere:quare ſicut alias a pꝛincipe nō pōt tollere ius commune.ꝛ ex hoc ꝺicit cōcludi quare hic punit̄ ꝺeceptus ſicut attēptans cōtra iura. Jo.an.) f ❡ Coꝛpoꝛū.ꝫ.

sit iſta / eſia vbi / per ſepe/ liri

ꝺe reſti.ſpo. frequens. Jo.an.) currat:ꝛ ideo in reb⁹ non fuit additū ſi petant̄. iſta em̄ cōſtitutio non intendit minuere ſed addere: ad ꝺecre. pleriqꝫ. Sꝫ ibi ſine aliqua petitiōe ꝺicebat̄ eos obligatos ad reſtitutionem:iſta imponit temp⁹ ꝛ penam. h ❡ Faciēdā. nō ꝺicit cui eccleſie.credo ꝙ eccleſie cui facta ē iniuria videlꝫ apꝺ quā ſepeliri ꝺebebat. parochialis eccl'ia iā habuit ſuā canonicā: ꝛ ſic nō ob.ꝭ. c.ꝓxi.que ī alio caſu loquit̄.ſi ergo ipſa eadē fuerat eccleſia ꝺimiſſa cui ſoluet̄ pena.vnde extincta videt̄ actio: ſicut cū creditoꝛ ſuccedit ꝺebitoꝛi.ff.ꝺe ſolu. ſtichus.§.a ꝺiuo. i ❡ Interdicto.ergo ꝓpter trangreſſionē vnius fratris eccleſia tota ꝛ cimiterium punie̅t: ſufficit ita ſcriptum eſſe:ꝛ poteſt eſſe ratio:quia ex quo illum ſciebant ſuum non eſſe:inueſtigare ꝺebebant ꝺiligenter qua ratione ad eos ꝺeuenerit.ad hoc.C. vnde vi.cum querebatur.

❡ Qum. ❡ Diuiſio patet ꝑ paragraphos.q2 Pꝛemitte ꝙ canonica ꝺebet̄ eccleſie in qua ꝺefunct⁹ celeſti pabulo refici conſueuit.ꝫ.e.c.j. Et per hoc videbat̄ ꝙ parochiali. Item ei a qua coꝛpus aſſumitur.ꝫ. eo.ꝺe his.et pꝛouidebat̄ ꝙ ei in qua ſunt ſepulchꝛa maioꝛum. Do. Pꝛimum ꝺictuꝫ huius ꝺecre. emanauit ad ꝺeclarationem eoꝛum que no. Bern̄.et moderni.ꝫ.eo. ꝺ his.ꝛ appꝛobat̄ opi. Innocē.ꝛ repꝛobat̄ opi. Hug. et Bern̄. k ❡ Sepeliri.vnde ſi inteſtatus ꝺeceſſiſſet ibi ſepeliri ꝺebuiſſet:vt ꝺixi.ꝫ.c.ꝓxi. ꝛ.ꝫ.eo. ti.c.j. Diuiſio

l ❡ Canonica. ſaltem quarta (in illa enim vt in minori omnes canones concoꝛ.fa.ꝫ.eo.li.ꝺe ar.c.j. ꝛ ibi cōcoꝛ.ꝛ vide ꝙ no.eo.ti.certificari.in vlti.glo.ꝛ ꝙ ſuper ea ſcripſi. Johan.an.)vel ſtetur conſuetudini.ꝫ.eo.certificari.in his qui eligunt ſepeliri apud minoꝛes vel ꝑdicatoꝛes taxata eſt quarta per extrauagan. Bonifa. que incipit:Sup cathedrā q̄ fuit reuocata ꝑ Benedictū.hodie innouata ꝑ Cle.e.ti.ꝺudū. m ❡ Dūtaxat. q2 etiā ſi apud ꝺebitā ſepultus fuiſſet:habuiſſet parochialis eccleſia canonicaꝫ.ꝫ.eo.c.j. n ❡ Domicilia. Ad.

qđ eſſe pōt: de reſcriptis. dilect⁹. ij. ff. ad munici. l. aſſū/
ptio. Itē poſſet ꝗs eſſe ſine domicilio: vt ſi relicto do/
micilio nauiget vel iter faciat ꝗrēs ꝗ̈ ſe collocet. ff. ad
munici. l. labeo in prin. l. ei⁹. ꝛ qđ dicit h̄ ꝺ diuerſis do
micilijs ſatꝫ putarē eſſe equū in vno ꝙ equaliter eēt in
duab⁹ parochijs
vtputa inhabi/
tat ꝗs domū in
cōfinio duarum
parochiarū: vel
duas domos cō
iunctas habitat
ꝗ̄ ſūt in duabus
parochijs: vt ea
dē rōne ille due
diuidāt quartā
Ad (fa. ꝙ poſt In/
no. ſcripſi. ſ̄. de
paroch. ſup eo i
glo. limes. et ꝙ
no. xvj. q. iij. licꝫ
in glo. pone quē.
Io. an.)
a ¶ Diuidere.
ſi. ſ̄. de teſta. re/
latū. ij. ad fi.
b ¶ Si ꝗs. hic
termināt ꝗ no.
xiij. q. ij. §. at illi
al's incipit nunc
ꝗrit. ꝛ. ſ̄. eo. fra/
ternitatē. et ap/
probat opinio.
Lau. Vin. Io.
et Gof. reproba
ta opiniōe. Hu.
Ala. Tā. ꝛ Ber.
quā etiā Hoſti.
magꝫ dicebat iu
ri cōſonā.

mo. et Arch. h ¶ Honorē. ff. ad munici. l. filij. §. ꝑ.
(ad idē. l. vlti. c. ti. §. iij. ꝗ. §. dicit mulierē ꝗꝫdiu nupta
eſt incolā eſſe ciuitatis mariti: fa. ff. de iudi. exigere. ff.
de ſena. femine. C. de nup. cuꝫ te. C. de dig. mulieres. ꝛ
pater. ſ̄. de fo. cōpe. ex parte. C. de incol. l. fi. Io. an.)

eq̄liter in vtroqꝫ ī loco tertio
eligit̄ ſepultura: domiciliorꝫ
a eccleſie habebunt inter ſe di
uidere canonicā portionem.
b ¶ Si quis antiqua dimiſſa
nouā etiā in loco min⁹ reli/
gioſo elegerit ſepulturā ele/
ctionē hmōi lꝫ iura ſup hoc
videāt̄ eſſe diuerſa nequaꝗꝫ
volum⁹ impugnari. Idem

**Trāſlatio ꝑſone ad certū lo
cū facta ad tp̄s eccle ius ſe/
pulture nō aufert. ꝛ mulier
mortua cū viro vltimo ſepe/
lit̄. h. d. ſm Zen. ca. III**

IS ꝗ̄ habet domiciliuꝫ
ī ciuitate vel caſtro qn̄
qꝫ ad villā ruralē ſe trāſfert
recreatiōis cauſa: vel vt ru/
ralia exerceat in eadē ſi non
electa ſepultura decedat ibi/
dē: nō in eccl'ia dicte ville: ſꝫ
in ſua parochiali: vel ī ea po
c tius in qua maiorū ipius ab
antiquo ſepultura extitit: ſe/
peliri debebit. Dūmodo abſ
d qꝫ piculo ad ipam valeat de
e portari. ¶ Mulier aūt que
plures viros habuit ſucceſſi
f ue: ſi ſepultura nō eligat ē cū
g viro vltimo cui⁹ domiciliū re
h tinet ꝛ honorem tumulāda.
Idē in eodē. **Ex ꝯſuetudi/
ne pōt pater impuberi elige/
re ſepulturā: pubes autē eli/
git p ſeipm: ꝛ. h. d. ſm Zen.**

LIcet pater mi **ca. IIII**
nores filios ꝗ̄ nequeūt
i anteqꝫ ad annos pubertatis
k pueniāt eligere ſepulturam
l poſſit ſi ꝯſuetudo terre id ha
beat ꝗ̄ voluerit ſepelire. Hoc
tn̄ nō pōt vbi ꝯſuetudo hmōi
nō habet̄: ſꝫ ſunt cū ſuis ma/
m iorib⁹ vel in parochiali eccle
n ſia tumulādi. ¶ Cuius au/
o tem filiuſfamilias abſqꝫ pa/
tris aſſenſu ſibi poſſit libere
eligere ſepulturā: ꝓ ania tn̄
ſua ꝑter ipius aſſenſū niſi pe
q culium caſtrēſe aut quaſi ca
s ſtrēſe habebat aliquid iudi/

LIcet pat. Sūmaria
¶ Quia
Zen. ſūmat quo
ad titulum vt in
rubro ſꝫ nō quo
ad tex. Vn̄ poſ/
ſet addi ꝛ ꝓ aia
nō legat ſine aſ/
ſenſu pr̄is bona
nō caſtrenſia: et
ſunt due ꝑtes ꝗ̄
patent. Emana
uit ad declara/
tionē decre. ſ̄. c.
de vxore. ſcđo re
ſpōſo. i ¶ Pu Quis dica
bertatꝫ. ſ. xij. an. tur impu
in muliere. xiiij. bes
in viro qđ dic vt
ſ̄. dixi de teſta.
c. j. k ¶ Eli/
gere. ſic nec al's
teſtari. ff. de teſt.
ꝗ etate. alias i ꝗ
ij. q. vj. §. diffi/
nitiua circa ꝑn.
C. qn̄ ꝑuo. nō eſt
ne. l. ij. l ¶ Cō
ſuetudo. ſicut ꝗ
conſuetudo dat
iuriſdictionē et
ius eligēdi pla/
tū de fo. cōpe. cū
cōtingat. de cau
ſa poſ. cū eccl'ia.

Diuiſio IS qui. ¶ Partes patēt. Scđa. ibi: Mulier. et
prima ſoluit dubiū ꝛ ſolutionē moderat̄. ibi: Dū
modo. Io. an. Nō electa: al's nō eſſet queſtio: qꝛ apud
Que dicāt̄ illā ſepeliet̄. ſ̄. xxi. c. in fi. c ¶ Ab antiquo. Quid di
maiores cū ces auus ꝑau⁹ ꝛ alij ab antiquo ſunt ſepulti in aliqua
quibus ꝗs ſe eccl'ia pater eligit ſepulturā in alia: ꝛ ibi ſepultus eſt: fi
pelliēd⁹ eſt lius decedēs inteſtat⁹ ſepeliet̄ in ſepulchro patris vel
in ſepulchro aui ꝛ aliorꝫ: ꝛ intelligo vt bn̄ ꝓcedat du/
bitatio: ꝙ pōt ſepeliri comode in vtroqꝫ: ꝓ vtraqꝫ ꝑte
inuenies textū. xiij. q. ij. §. ioſeph. ꝛ ver. ibi. eꝯ. ꝗ al's ē
§. ꝑ iſtā lr̄am quā etiā habem⁹. ſ̄. c. xxi. in prin. ſatis
videret̄ habendā rōnē antique ſepulture aui ꝓaui ꝛ ali
orꝫ potius ꝗꝫ paterne: ad idē. ſ̄. e. c. j. in prin. c. frater/
nitatē. vbi dicit patrū aliorūqꝫ parentū copulatiue di
ctū: quaſi nō ſufficiat patrē ibi fore ſepultū. Itē viuen
te patre ſepelit̄ in ſepulchro aui. ī. c. xxi. d ¶ Depor/
tari. ſi ꝑ ī. c. c. vl. imminens ergo periculū immutat ius
cōe: vt hic vides. ad idem. ſ̄. e. li. de ꝓcu. ſi duo. §. ſane.
Ad. (Archi. alle. ff. ad munici. ei⁹ ꝗ. §. pe. ff. de iudi. heres.
abſens. ibi nā vbi ſic venit ꝛc̄. ꝛ. ſ̄. de ec. edi. ad audien
tiā. Io. an.) e ¶ Mulier. hic terminat̄ qđ no. Hu.
et Ioh. xiij. q. ij. vnaqueqꝫ. (et corrigit ꝙ no. Vin. ſ̄. e.
de vxore. vbi dixit ſepulturā parentū potius ꝗꝫ viri ſe
quendū. alle. ꝙ de onere ſepulture dixi in tex. ſup ver.
vl. Io. an.) f ¶ Eligat. eligere eīn pōt cū quo volu
erit: vel cū nemine ſepeliri. ſ̄. e. de vxore. g ¶ Viro.
ſi verus vir fuit. ff. ad municipa. de iure. §. fi. Idē Io.

ſic etiā dat ius eligēdi ſepulturā: vt hic vides (ꝛ ſi di/ Ad.
cas hāc cōſuetudinē eſſe ꝯ ius cōe ꝑ qđ diffinita ſunt
loca ſepulturarū ſatꝫ eſt qđ ius aſſiſtat de ꝗ plene dixi
de cōſue. c. fi. ſup glo. pe. Io. an.) m ¶ Vel in paro/
chiali. h̄ ē diſiūcta: nūꝗd ꝗ dat̄ electio: qđ videt̄. ī. de
reg. iur. in alternatiuis. cū ſuis cōcordātijs. ecōtra vide
tur ordinē ſcꝑture ſeruādū. xliij. di. ſit rector ad fi. ſ̄. e.
li. de elec. ſi ꝗs iuſto. §. j. ꝛ. ſ̄. de ꝑbē. mādato. ꝛ h̄ tut⁹.
(et placet Arch.) ad hoc. ſ̄. c. xxi. nec ſemꝑ in alterna/
tiuis eſt electio. vt dicā in p̄re. regula in alternatiuis.
Cōſuetudo tamē habet ꝙ parentes vel amici tales ſe/
peliūt in altera ꝗ̄ volunt: ꝛ graue videt̄ puerū. viij. di
erū ſemꝑ ī antiꝗs tumulis ſolēniter ſepeliri. n ¶ Cu Quare in
uis. de h̄ tractabat Hoſti. in ſū. hu⁹ ti. §. ꝛ apud quā fantes
ꝓ. ſi ꝓo is. o ¶ Filiuſfamilias. maior tn̄ pubertate: ſepeliūt
ꝛ eſt huic ſi. ſ̄. eo. li. de ꝓcu. ꝗ generalit̄. §. j. p ¶ Se parent
pulturā. qꝛ electio refert̄ ad id tp̄s ꝗ̄ ſolut⁹ ē a patria ſuis
ꝑtāte. ad h̄. ſ̄. e. de vxore. j. rn̄. q ¶ Caſtrenſe. i. qđ a
parentib⁹ vel cognatis in militia degentib⁹ donatū eſt
vel qđ ipſe filiuſfamilias militia acquiſiuit: qđ acqui/
ſiturus nō fuiſſet niſi militaſſet. ff. de caſtrē. pecu. l. ca/
ſtrēſe. r ¶ Quaſi caſtrēſe. vt qđ acꝗrit filiuſfa. aduo
cat⁹ in poſtulādo. nā ꝛ ipi aduocati militāt. C. ꝺ aduo.
diuer. iu. l. aduocati. (vi. ꝙ no. co. ti. l. fori. ꝛ qđ dicā in Ad.
Spe. de actore. §. j. ver. ſup. ſ̄. Itē ꝙ agit de peculio.
Io. an.) s ¶ Iudicare: Id eſt in vl. volūtate. (non Ad.
tn̄ in teſtō ſup quo. vi. ꝙ ſcripſi. ſ̄. e. li. ꝺ teſta. ſi pater.

in p̄ri(n. Jo.an.) relinquere: iudiciū eſt hic ſumit̄ ꝓ vltima volūtate: ⁊ aliter multis modis: qđ dic vt dicā .ſ. de reg. iur. in iudicijs. a ¶ Nō pōt. ff. de donationi/ R Eligioſi. ¶ Sūmat̄ (bus cā mor. l. tam his. vt in rubro ſm Zen. ſed iſtud ſummariū ꝓcedit ſm ſuū itellectū. ſʒ ego ſequor in/tellectū ſm Jo. an. ſm queʒ pōt ſic ſūmari. Religioſi ſūt ſepelien/di in ſuo mona/ſterio niſi in re/motis moriant̄. h̄ d. ⁊ ponit dictū cui⁹ rōnē interſerit. ibi: Cū velle. Et exceptioneʒ ꝑmittit. ibi: Ni/ſi Jo.an. Ema/nauit. ad decla/ratione coruʒ q̄ no. Inno. ⁊ Hoſti. ⁊. ſ. de excel. ꝑla. nimis iniq. ⁊ Hoſti. ſ. e. ti. ð vxore. ⁊ appro

a care nō pōt.) Idē in eodē.

Religioſi niſi multum remoti a monaſterio nequeūt alibi eligere ſepulturaʒ. hoc dicit. Zen. ca. V

REligioſi niſi a ꝓprijs monaſterijs adeo forſitā ſint remoti: ꝙ ad ea cuʒ moriunt̄ b cōmoda portari nō poſſint: nequeūt cum velle vel nolle c nō habeāt ſibi eligere ſepul/turā: ſed ſūt apud ſua monaſteria tumulādi.

De decimis

Gregorius non⁹ fratribus ꝑdicatoribus ⁊ minoribus.

Ad. bat opi. Inno. reprobata opinione Hoſti. (dicit Ar/chi. ꝙ ꝑ diſtinctionē h̄ cōcordāt̄ iſte opi. qđ nō placet. ꝙ collige ex vi. glo. Jo.an.) b ¶ Cōmode. No. rōne incōmoditatꝭ id ꝑmitti qđ al's nō ꝑmitteret̄: ſic. ſ. e. is qui. Itē cā incōmoditatꝭ alienāt̄ res eccl'ie. xij. q. ij. ter/rulas. c ¶ Habeāt. ſic. ſ. ti. ꝓxi. c. vi. cū ſuis concor.
Ad. (⁊ ꝑ h̄ intellige de clauſtrali vt ibi etiā dixi. Jo.an.) d ¶ Sepulturā. h̄ tenebat Inno. ſʒ Hoſti. cōtra per decre. ſ. eo. de vxore. ſ. ꝙ talis electio ad illud tp̄s ſcili/cet poſt mortē refert̄ q̄ ſolut⁹ eſt monachus a iugo vt ibi dr̄ de vxore. ad idē. ſ. c. ꝓxi. j. rñ. ⁊ h̄ etiā ꝓbabat ꝑ decre. pre. de excel. ꝑla. nimis iniqua. ⁊ ꝑ decre. de pri/uil. vt priuilegia: vbi dicit̄ ꝙ illi fratres eligūt ſibi ſe/pulturas. ad primū rñdeo ꝙ lʒ vxor vel filiufa. ſint in ptāte viri vel patris: nō tñ in tm̄ q̄n aliq̄d habeant et velle ⁊ nolle: qđ nō eſt in monacho: ⁊ facit. ſ. de ꝓcura tori. q̄ generaliter. § primo. Ad decre. nimis. ⁊ vt ꝑui/legia. dic ꝙ nō loquunt̄ in veris religioſis: ſʒ in his q̄ aſſumūt̄ i cōfraternitatē: vel intelligat̄ (Idē Jo.mo.) ſm iſtud ſcʒ q̄ñ a monaſterijs ſunt remoti. Joh. an.

Diuiſio. DIſcretioni. ¶ Hic in ſupraſcriptione ꝑdicatores ꝑmittunt̄ de q̄ hic Archi. vi. no. ſ. e. li. de elec. quorūdā. Et primo inhibet. ſcđo ꝑci/pit. ibi: Immo. Decre. eſt Grego. ix. deciſa de extrauagāti ſua q̄ incipiebat grauamē nobis. put ibi p̄ʒ ex q̄rela archiep̄i ⁊ capl'i piſani ꝑuenit ad papā. ꝙ ꝑdicatores ⁊ minores ꝑdicabāt decimas ex ꝑcepto nō
Ad. deberi. (ex q̄ ꝯtingebat ꝙ laici remiſſi fiebāt remiſſio/res. Jo.mo.) ſcribit Greg. vt ſeq̄t̄: hodie ꝓpulſum ē ꝯ̄ oēs religioſos q̄b⁹ nō cōpetit recipe decimas: vt in Clemē. ð penis. cupiētes. ij. rñſo. Jo.an. e ¶ Decimaꝝ. in decimarū ſolutiōe an debeant̄ ex ꝑcepto: an ꝯſuetu/dine tollāt̄. diuerſe fuerūt antiq̄rū ſnīe: ⁊ dixerūt q̄dā
Ad. q̄s ſecut⁹ ē Inno. i glo. quā poſuit ſuꝑ iſta rubrica (al's ē glo. illa ſuꝑ illa decre. vi. ð paroch. Jo.an.) ꝙ decime indiſtincte debent̄ ⁊ ꝑſonales ⁊ ꝑdiales: ꝓbat ꝑ auctoritates veteris ⁊ noui teſtamēti. ⁊ ꝑ iura. xvj. q. j. reuertimini. ⁊ c. decime. ⁊. q. vij. q̄cūq̄. ⁊ c. oēs. ⁊ in multis capl'is. Dicūt q̄dā theologi. ⁊ h̄ ſcꝑſit Pe. lōbardus ꝙ ꝑceptoꝝ alia moralia: ⁊ hec ad lr̄am ſeruāda: vt nō oc

cides ⁊c. q̄dā cerimonialia: ⁊ hec nō ſeruāt̄ ad lr̄am: vt de puri. poſt par. c. vno. Quedā myſtica: ⁊ hec ſūt ſacrificiorū ꝑcepta quorū nō ṽba ſʒ mēs ſeruāda ē: ⁊ ſic dicūt in decimis: vt. ſ. ſint myſtica: vel ꝑtim moralia (cō/muni⁹ tenent ꝙ ſint iudicialia vt in remiſſ. q̄ꝫ dabo in fi. Johā.an.) vt ſufficiat aliquid dari pro decima ex vigore cōſue/tudinis: puta cē/teſimā vel vlteriorē vel citeriorē ptē. ad h̄. v. di. i p̄in. vj. di. § vl. ſ. e. cōmiſſum. ⁊ c. in aliq̄b⁹ in fi. ⁊ c. ad apl'ice cū fi. Sed hec opi/nio ē falſa: ⁊ re/probata ꝑ oīa iura ⁊ ꝑ ꝯcil. generale. ſ. e. in aliq̄/bus. vbi dicit in/tegraliter deci/mas ꝑſoluēdas. Alij theologi dicūt ꝙ hodie de/

Precepta alia mora/lia alia ceri/monialia alia myſtica

opinio theologoꝝ falſa ⁊ reprobata

Populus vt eccleſijs iura debita ꝑſoluat eſt in ꝑdicationibus ⁊ alijs exhortādus. h. d. ſm Zen. ca. I

DIſcretioni vr̄e mā/dam⁹ diſtricti⁹ inhibētes: ne talia q̄ audiētes a deci e marum ſeu aliaruʒ rerum f eccleſijs debitarū ſolutione re/ g trahant: vel alias aīas cor h rūpant audientium in ſermo i nibus veſtris vel alibi ꝓponere de cetero preſumatis. ¶ Immo ṽbo ⁊ ope infor/

cime nō debent̄: q2 olim iuſſi erāt dari clericis q̄ nihil aliud habebāt: vt Nume. xviij. vbi dicebat̄ clericos ꝑ/te decimaꝝ debere eſſe cōtētos: hodie ṽo habēt ꝑdia: vñ eis decime nō debent̄: ⁊ hec opinio reprobat̄. ſ. eo. tua nobis. Alij dicūt ꝙ decime in illis regionib⁹ in q̄b⁹ nō eſt cōſuetudo ꝙ ſoluāt̄ nec exigunt̄ nec ꝑdicant̄ nō ſoluere nō ſit pctm̄: q̄ſi ex tolerantia papa diſpēſet: qđ videt̄ poſſe ſm ea q̄ no. ſ. eo. a nobis. vbi aūt exigunt̄ ⁊ ꝑdicant̄ nō ſoluere eſt pctm̄: q̄ opi. ꝑ hanc decre. ⁊ ꝑ oīa cōcilia (multos ſanctos pr̄es ⁊ multa cōcilia h̄ di/ Ad. cēdo enumerat hic. Arch. ⁊ poſt eū. Jo.an. hic in ad/di.) ⁊ decre. ſ. e. ti. reprobari videt̄: in q̄b⁹ ſatis p̄ʒ ꝙ papa nō tolerat: ſed ꝯdicit exp̄ſſe. ad h̄ Exo. xxij. ibi: Decimas ⁊ ꝑmitias tuas non tardabis offerre. Hoſt. no. ſ. eo. in aliq̄b⁹ (⁊. c. a nobis ⁊ dicit Arch. ꝙ hec fuit Ad. opi. fratris Hug. de ſtatera magiſtri i theologia. Jo. an.) ꝙ ꝑdiales decime debent̄ lege diuia. ꝑſonales ṽo nō: ⁊ ideo in primis nō admittit̄ cōſuetudo. In ſcđis vero ſic. vñ ſi ꝯſuetudo ē ꝑſonalis nō ꝑſtari nō debēt̄ ⁊ ſic intelligit fi. ipius decre. Sed h̄ Inno. execrat̄: vt dixi in ꝑn. ⁊ ei⁹ in h̄ opinio tutior ē: ⁊ iō tenēda cēt: de pe. di. vij. nullus. (⁊ penit⁹ vi. ꝙ dixi in q̄ſtione paruo/rū in q̄rta pte ⁊ ꝙ ſcripſi. ſ. e. a nobis i magna ſupple/tiōe ante mediū. ṽ. aduenīēte aūt tpe gr̄e. Jo.an.)

Differētia inter ꝑdia/les ⁊ ꝑſonales decias

f ¶ Aliarū rerū. puta ꝑmitiarū oblationū canonicarū portionū debitarū ex funerib⁹ ⁊ corū q̄ debent̄ ꝓpt̄ ſuas laudabiles ꝯſuetudines: ð ſimo. ad apl'icā. Olim ſoluebāt̄ q̄ttuor genera decimaꝝ. ſ. e. c. j. ⁊ iō hoies bonis oibus abūdabāt. xvj. q. vij. maiores. nunc nec vna bñ ſoluit̄: ⁊ iō hoies ad decimā ꝯuertunt̄. xvj. q. j. decime. ⁊ iō dñs locuſtas nō increpat nec plagas amouet. xvj. q. j. reuertimini. ⁊ tollit fiſc⁹ qđ nō accepit xp̄s (hec Ad. tria bñ experiūt̄ itallici decimas nō ſoluētes. Ecōtra q̄druplex eſt remuneratio bñ ſoluētiū. fructuū vbertas. corpis ſanitas. remiſſio pctōrū. ⁊ acq̄ſitio celeſtiū ꝑmiorū: vt in ꝑdic. c. decime. Jo.an.) vt in ꝑdicto. c. maiores. g ¶ Alias. al's aios: ad h̄. ſ. eo. q̄ꝫuis. de na. ex li. ven. c. vno. h ¶ Sermonib⁹. tale officiū ꝑuilegiatū ē: de ſta. monacho. qđ dei timorē. i ¶ Vel alibi. puta in collatiōib⁹ diſputatiōib⁹ vel in ꝯfeſſionib⁹ i q̄b⁹

Quare decime debent̄ ⁊ pena non ſoluētiū

Sermonis officiū ꝑui/legiatū